

**Budapest Környéki Törvényszék
mint másodfokú bíróság**

Az ügy száma: 6.Pf.20.766/2021/13.

A felperes: InHold Zrt., 1062 Budapest, Bajza utca 17-19.

A felperes képviselője: [REDACTED]

Az alperes: [REDACTED]

Az alperes képviselője: dr Lajos Sándor, 1093 Budapest, Boráros tér 3. III. emelet 9. ajtó

A per tárgya: kölcsön megfizetése és járulékai

Az elsőfokú bíróság: Nagykőrösi Járásbíróság

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 3.P.20.014/2021/11.

Í T É L E T

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek [REDACTED]
[REDACTED] forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság 3.P.20.014/2021/11. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek [REDACTED] forint perköltséget.
- [2] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az Erste Bank Hungary Zrt. és az alperes között 2011. augusztus 11. napján személyi kölcsönszerződés jött létre. A kölcsönszerződés alapján a pénzügyintézet 96 havi futamidővel 1.000.000,- forint összegű kölcsönt bocsátott az alperes rendelkezésére azzal, hogy a kölcsön ügyleti kamatlába évi 23,49 %, a havi törlesztőrészletek összege pedig 25.680,- forint volt. Az alperes a szerződés alapján fennálló fizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért a pénzügyintézet a kölcsönszerződést annak 8.I. pontja alapján 2013. december 17. napján kelt levelével felmondta. Az Erste Bank Hungary Zrt. a kölcsönszerződésből eredő követelését 2016. november 29. napján a felperesre engedményezte. Az alperes a fizetési kötelezettségének az engedményezést követően sem tett eleget.
- [3] A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 873.735,- forint tőketartozás, azután 2013. december 17. napjáig számított 45.023,- forint lejárt ügyleti kamattartozás, valamint 2016. november 29-ig számított 736.640,- forint lejárt késedelmi kamattartozás és a tőke összeg után 2016. november 30. napjától a kifizetés napjáig járó évi 24,9 % késedelmi kamat és a perköltségek megfizetésére.

- [4] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, azt vitatta mind jogalapjában, mind összecszerúségében. Az összecszerúség tekintetében arra hivatkozott, hogy a felperes a követelése összecszerúségét semmilyen módon nem igazolta, mivel a tartozás minden egyes tényezője tekintetében az alkalmazott matematikai műveletek közlésével kellett volna kimunkálnia az összecszerúséget feltüntetve, hogy az egyes tételek felszámításának, az elszámolás sorrendjének milyen jogszabályi vagy szerződéses alapja van. A felperes a követelés összecszerúségének bizonyítására semmilyen okiratot nem csatolt, tényelőadást nem tett, mindösszesen bizonyítatlan tényállításokat adott elő a keresetben.
- [5] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaptalannak találta. Döntése jogi indokolásában részletesen kifejtette, hogy az összecszerúség vitatásán túl az alperes ellenkérelmét miért nem találta megalapozottnak, miért nem álltak fenn a keresetlevél visszautasításának, illetve az eljárás hivatalból történő megszüntetésének a feltételei. Megállapította, hogy a felek közötti szerződés létrejött, mert a felek minden lényeges szerződési feltételben megállapodtak, a létrejött szerződést érvényesnek, a szerződés felmondását jogszerűnek és hatályosnak, míg az alperes elévülési kifogását megalapozatlannak találta.
- [6] A követelés összecszerúsége tekintetében azonban megállapította, hogy az alperes azt nem igazolta, a követelés összecszerúségének a levezetését ugyanis a felmondó levélben, illetve az engedményezési értesítőben feltüntetett összeg nem pótolja. A felperesnek a követelés összecszerúségét akként kell igazolnia, hogy részletes levezetést, elszámolást kell előterjesztenie, amely a kölcsön folyósításának időpontjától kezdődően tartalmazza az alperes által teljesített befizetések összegét, azok időpontját és azt, hogy azok jóváírására pontosan mikor, miképpen került sor, a szerződéssel kapcsolatban milyen díjak, a szerződés mely rendelkezései alapján, mikor, milyen összegben kerültek felszámításra. A felperes hivatkozott e körben arra, hogy az alperes a felmondást követően egyetlen részletet sem fizetett meg, így 2014-től 2019-ig 69 darab, egyenként 25.680,- forint összegű törlesztőrészlet megfizetésének elmaradásából eredő tartozása mindenképpen van. Az alperes úgy nyilatkozott, hogy teljesített, azt azonban nem tudja megmondani, hogy mikor és milyen összegben, ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy az összecszerúség bizonyítása a felperes érdekében állt és így a bizonyítatlanság is a terhére esett. Az alperes csak a megfelelően előterjesztett összecszerúségi kimutatás esetén lett volna abban a helyzetben, hogy azt számszakilag kifogásolni tudja.
- [7] Az elsőfokú bíróság hivatkozott a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban Pp.) 192. § (1) bekezdés rendelkezései alapján arra, hogy a felperes perfelvételi tárgyalás elhalasztása iránti kérelme nem volt teljesíthető, mert az ott meghatározott okok egyike sem állt fenn. A felperes ugyanis az alperes személyes meghallgatását kérte arra vonatkozóan, hogy milyen összegeket teljesített a perbeli kölcsönszerződéssel kapcsolatban, különös tekintettel a felmondást megelőző 90 nap időtartamra, továbbá kérte a meghallgatását a felmondás átvétele körében is. Ezen kívül bizonyítási indítványként vállalta, hogy 15 napon belül csatolja a kereset összecszerúségére vonatkozó kimutatásait, illetve az arra vonatkozó bizonyítékait. Előadta, hogy azért nem terjesztette elő eddig azokat, mert a jogelődtől nem kapta meg az összecszerúséget alátámasztó iratokat.
- [8] Az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatban rámutatott, hogy a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem benyújtásának időpontjában, 2020. december 9-én a felperesnek már tisztában kellett lennie azzal, hogy a követelése jogalapját és összecszerúségét bizonyítania kell, így a keresetet tartalmazó iratához már mellékelnie kellett volna az összecszerúség kimutatását. Az

önhiba hiányát nem alapozza meg, hogy a felperes jogelődje nem bocsátotta az összecszerúségi kimutatáshoz szükséges iratokat a felperes rendelkezésére, mely vonatkozásában hivatkozott az elsőfokú bíróság a Ptk. 6:196. § alapján arra, hogy az engedményező itt írt kötelezettsége megszegésének következményei a felperes terhére esnek.

- [9] Az alperes személyes meghallgatására irányuló indítvány vonatkozásában arra mutatott rá, hogy ez a bíróság számára nem kötelező, a feleket akkor hallgatja meg személyesen, amennyiben azt a jogvita kereteinek a meghatározásához szükségesnek tartja. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a perfelvételt lezárta, áttért az érdemi tárgyalásra, további bizonyítási indítvány hiányában a tárgyalást berekesztette és a rendelkezésre álló iratok alapján a követelés összecszerúsége bizonyítottságának a hiányában a keresetet elutasította. Mivel az alperes pernyertes lett a felperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alkalmazásával kötelezte az alperes perköltségének a megfizetésére.
- [10] Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést a Pp. 369. § (1) bekezdésére hivatkozva, az elsőfokú bíróság végzésének (helyesen: ítéletének) a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását, valamint az alperes perköltség megfizetésére kötelezését kérve.
- [11] A fellebbezése jogi érvelésében arra hivatkozott, hogy a Pp. 183. § (1) bekezdése szerint a perfelvétel körében a felek a keresetlevélben és a perfelvételi iratban feltüntetett, illetve perfelvételi tárgyaláson előadott tényre és jogra vonatkozó állítással, tagadással, be- vagy elismeréssel, ezekből következő kérelemmel és a tények megállapításához szükséges bizonyítási indítvánnyal vagy bizonyítási eszköz rendelkezésre bocsátásával a bíróság közrehatása mellett határozzák meg a jogvita kereteit. A perfelvételt lezáró végzés meghozataláig a fél a perfelvételi nyilatkozatait az ellenfél hozzájárulása nélkül is megváltoztathatja a Pp. 183. § (4) bekezdése alapján. Ennek a Pp. 183. § (5) bekezdése szerint legfeljebb annyi következménye lehet, hogy a bíróság a felet pénzbírsággal sújtja. Hivatkozott a Pp. 183. § (6) bekezdésére is miszerint, ha valamelyik fél a perfelvételi nyilatkozatát a bíróság anyagi pervezetése ellenére nem vagy nem teljeskörűen terjeszti elő, a bíróság a fél perfelvételi nyilatkozatait hiányos tartalmuk szerint a rendelkezésre álló peranyag alapján bírálja el.
- [12] A felperes perfelvételi iratában az összecszerúség kivételével valamennyi alperesi tényállítással kapcsolatos nyilatkozatát előterjesztette, az összecszerúség tekintetében pedig a Pp. 183. § (1) bekezdése szerint, figyelemmel arra, hogy a jogelődötől a szükséges bizonyítékokat nem kapta meg, bizonyítási indítvánnyal élt és vállalta, hogy a kimutatást 15 napon belül csatolja.
- [13] Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Pp. 192. § (1) bekezdésében foglaltakat, amennyiben ugyanis a felperes valóban önhibájából nem csatolta volna be az összecszerúség bizonyításához szükséges kimutatást, az kizárólag a perfelvétel elhalasztásának képezte volna az akadályát, a bizonyítási indítvány előterjesztése és az annak teljesítéséhez szükséges határidő biztosítása nem zárja ki a perfelvétel lezárását.
- [14] A Pp. 191. § (3) bekezdése alapján a felek a perfelvételi tárgyaláson is előadhatják perfelvételi nyilatkozataikat, a késedelmesen előterjesztett perfelvételi nyilatkozat nem hatálytalan, a jogkövetkezmény legfeljebb az lehet, hogy a felet a bíróság pénzbírsággal sújtja. Tekintettel azonban arra, hogy a felperes nem önhibájából mulasztotta el csatolni a

bizonyítékot, azokat az engedményezőtől kellett bekérnie, az iratok átadása pedig adott esetben több hetet is igénybe vehet, ezért a Pp. 192. § (1) bekezdés c) pontja alapján a perfelvételi tárgyalás elhalasztásának is helye volt.

- [15] Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az összecszerűség alátámasztásához szükséges kimutatást a felperesnek már a keresetleveléhez is csatolnia kellett volna, mivel a Pp. 170. § (2) bekezdés e) pontja alapján a keresetlevelben a tényállításokat alátámasztó és rendelkezésre álló bizonyítékokat, bizonyítási indítványokat kellett feltüntetni, ezért az iratsatolási kötelezettség kizárólag a bizonyítékok kapcsán áll fenn. Ez alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Pp. 192. § (1) bekezdésének a rendelkezéseit és okszerűtlenül állapította meg, hogy a perfelvételi tárgyalás elhalasztásának nem álltak fenn a feltételei. Ezzel a felperest a bizonyítástól elzárva nem alkalmazta a Pp. 191. § (3) bekezdésében foglaltakat, azaz lényeges eljárási szabályt sértett, ami alapján a Pp. 381. § alkalmazásával az elsőfokú bíróság végzése (helyesen: ítélete) hatályon kívül helyezésének van helye.
- [16] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében érdemben az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte a megbízási szerződés alapján. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság döntése helyes, megállapításai helytállóak. Az elsőfokú bíróság az ügy tényállását a Pp. rendelkezéseinek megfelelően állapította meg, abból helyes jogi következtetéseket vont le, ennél fogva a kereset elutasítása megalapozott volt. A fellebbezéssel szemben arra hivatkozott, hogy a Pp. szabályai alapján nem tekinthető bizonyítási indítványnak, hogy a hiányos iratanyagot a felperes utóbb kiegészíthesse. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság is a Ptk. 6:196. §-a alapján arra is, hogy a felperesi jogelőd köteles volt minden birtokában lévő, követelés érvényesítéséhez szükséges iratanyagot átadni a felperesnek. Kiemelte, hogy az engedményezésre 2016. november 29-i értéknappal került sor, míg a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet a felperes 2020. végén nyújtotta be, így a keresetlevelél benyújtásáig 4 év állt rendelkezésre, hogy az iratokat áttanulmányozza és az esetlegesen hiányzó iratoknak a részére történő kiadását a jogelődjétől kérje.
- [17] A követeléskezeléssel foglalkozó felperesnek tisztában kellett lennie a fizetési meghagyás iránti kérelem benyújtásakor azzal, amennyiben az eljárás perré alakul, úgy a követelés összecszerűségét köteles lesz az eljárásban bizonyítani. Az elsőfokú bíróság teljes mértékben helyesen értelmezte a Pp. 192. § (1) bekezdését. Megjegyezte, hogy a felperes eljárása és a további iratok csatolására vonatkozó szándéka már önmagában is a Pp. alapelveivel, így a perkoncentráció elvével, a felek eljárástámogatási és igazmondási kötelezettségével, valamint a jóhiszeműség elvével is ellentétes volt. Amennyiben az elsőfokú bíróság helyt ad a felperes indítványának, lényegében a Pp. ezen alapelveinek a megsértését támogatta volna. A felperes saját felróható magatartásának az eredménye az, hogy nem tudta bizonyítani a követelés összecszerűségét, mindezek alapján a fellebbezés teljes mértékben megalapozatlan.
- [18] A fellebbezés nem alapos.
- [19] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

- [20] A Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja szerint a fellebbezésben a beadványra vonatkozó alaki kellékek mellett fel kell tüntetni azt az anyagi vagy eljárási jogszabálysértést, amelyre a fellebbező a fellebbezését alapítja, kivéve, ha a felülbírálati jogkör gyakorlásának nem feltétele a jogszabálysértés.
- [21] A Pp. 382. §-a szerint, ha a fél az ítélet megváltoztatására irányuló kérelem nélkül kizárólag az ítélet hatályon kívül helyezését kérte és a fellebbezése megalapozatlan, a másodfokú bíróság ítéletével - az ügy érdemét nem érintve - az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.
- [22] Mindezekre és a csatlakozó fellebbezés visszautasítására figyelemmel a másodfokú eljárás tárgyát kizárólag az képezte, hogy van-e helye az elsőfokú bíróság ítélete hatályon kívül helyezésének a fellebbezésben megjelölt eljárási szabálysértésekre figyelemmel.
- [23] A felperes a fellebbezésben arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Pp. 192. § (1) bekezdésében foglaltakat, mert annak c) pontja alapján helye volt a perfelvételi tárgyalás elhalasztásának. Másrészt a Pp. 192. § (1) bekezdése alkalmazásának a körében a kimutatás hiánya kizárólag a perfelvétel elhalasztásának képezte volna akadályát, a bizonyítási indítvány előterjesztése és az annak teljesítéséhez szükséges határidő biztosítása nem zárja ki a perfelvétel lezárását.
- [24] A Pp. 192. § (1) bekezdés c) pontja szerint a bíróság akkor halasztja el a perfelvételi tárgyalást, ha fél a perfelvételi nyilatkozatát a tárgyaláson önhibáján kívüli okból nem tudja teljeskörűen megtenni. Az nem képezheti vita tárgyát, hogy a bizonyítási indítvány a fél által már előadott tény, megtett nyilatkozat alátámasztására szolgál, hiszen a Pp. 275. § (1) bekezdése is kimondja, hogy a bizonyítási indítványban a fél köteles megjelölni a bizonyítani kívánt tényt és a bizonyítási eszközt. Ebből következően a félnek elsődlegesen a perfelvételi nyilatkozatát kell megtenni, csak ezután lehet azt vizsgálni, hogy a bizonyítás indítványozása, illetve bizonyítási eszköz csatolása vonatkozásában, annak elmaradása kapcsán a terhére az önhiba megállapítható-e.
- [25] Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott arra, hogy a felperesnek elsődlegesen már a keresetet tartalmazó iratában ki kellett volna dolgoznia a tényállítás körében, hogy a kérelem tartalmát hogyan határozta meg, milyen adatok alapulvételével. Az egyes alperesi részteljesítések esetén nem mellőzhető annak kimutatása, hogy azokat a jogosult mikor, milyen összegben, miként számolta el. Bár a hiányos keresetet tartalmazó irat elsődleges jogkövetkezménye a Pp. 259. § (2) bekezdése alapján az, hogy a bíróság a felperest 15 napos határidővel az eljárás megszüntetésének terhe mellett hiánypótlásra hívja fel, amennyiben a keresetet tartalmazó iratot már közölte, erre már nyilvánvalóan nincs lehetőség. Ebben az esetben is igaz azonban, miszerint a Pp. 189. § (6) bekezdése alapján a fél köteles gondoskodni arról, hogy a perfelvételi tárgyaláson tény és bizonyítási kérdésekben személyesen vagy képviselője útján nyilatkozni tudjon. A Pp. 192. § (1) bekezdés c) pontja alapján csak akkor kerülhet sor a perfelvételi tárgyalás elhalasztására, ha a fél a perfelvételi nyilatkozatát a tárgyaláson önhibáján kívüli okból nem tudja teljeskörűen megtenni.
- [26] Ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság azt hangsúlyozza, hogy az alperes már a fizetési meghagyással szembeni ellenmondásában vitatta a követelés jogalapja mellett annak azösszezszerúségét is, majd a felperes részére 2021. április 14-én kézbesített írásbeli ellenkérelmében is hivatkozott a kereset összezszerúségének megalapozatlanságára és arra, hogy a felperes semmilyen módon nem igazolta, hogy miért éppen 873.735,- forint a

tőketartozás, azután a felmondás napjáig számított ügyleti kamattartozás, valamint az engedményezés napjáig számított lejárt késedelmi kamattartozás, illetve a tőke után miért 24,9 % késedelmi kamat megfizetését követeli az alperesektől. Nem ismert, milyen számítási mód, milyen jogszabályi és szerződéses rendelkezés alapján követeli ezt az összeget.

- [27] Az elsőfokú bíróság az ellenkérelem megküldésével egyidejűleg felhívta a felperest, hogy arra vonatkozó válaszirátát 30 napon belül terjessze elő, annak megfelelő sorrendben nyilatkozzon a felhozott kifogásokra.
- [28] A felperes 2021. június 3-án előterjesztett válaszirátában az összecszerűség tekintetében ennek ellenére nyilatkozatot nem tett és perfelvételi nyilatkozatát teljeskörűen a 2021. június 4-i tárgyaláson sem tudta előadni. Ezzel kapcsolatban bár az elsőfokú bíróság a Ptké. 50. § (1) bekezdése alapján a jogviszony keltére tekintettel a Ptk. szabályait helytelenül alkalmazta, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 329. § (1) bekezdése szabályainak alkalmazása esetén sem tévedett abban, hogy az engedményezőtől meg nem kapott iratok vagy azok beszerzésének hiánya a fél önhibáját megalapozza, ezért az elsőfokú bíróság nem követett el jogszabálysértést akkor, amikor a 2021. június 4-én megtartott perfelvételi tárgyalást lezárta.
- [29] Az érdemi tárgyalás bizonyítékok csatolása érdekében történő elhalasztására az összecszerűségre vonatkozó megfelelő felperesi tényállítás hiányában sem volt lehetőség, ezért az elsőfokú bíróság a Pp. 183. § (1) és (6) bekezdésére figyelemmel a tárgyalást jogszabálysértés nélkül rekesztette be és hozott a felperes összecszerűség tekintetében hiányos perfelvételi nyilatkozatai alapján, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján határozatot.
- [30] Mivel a felperes fellebbezése kizárólag az ítélet hatályon kívül helyezésére irányult, ezért a másodfokú bíróság az ügy érdemét az eljárása során nem érinthette.
- [31] A felperes eredménytelen fellebbezésére figyelemmel a másodfokú bíróság a Pp. 364. §-a alapján alkalmazott Pp. 83.§ (1) bekezdésére figyelemmel az alperes által a 32/2003(VIII.22) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja szerint felszámított ügyvédi munkadíj megfizetésére a felperest kötelezte.

Budapest, 2022. június 22.

dr. Németh Renáta s.k. a tanács elnöke, előadó

dr. Fehérné dr. Gaál Tünde s.k. bíró

dr. Tömböly Gabriella s.k. bíró